

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 98. Veruntamen dico vobis à modo videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus cœli. v. 64.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

Dei, & Respondet ei: *Tu dixisti*, quid est hoc? quantum capio, quantum sapio, multum dicit, sic loquendo Dominus meus Iesus; nam iste Caiphas ipse est, qui nuper dixerat, *Expediit unum mori pro populo, ut non tota gens pereat*: ipse est qui figuratiuum gerens pontificatum modo contra Leges omnes Pontificias & decorum, sedem suam deseruit, assurrexit vero Pontifici nostro Christo, quid igitur mirum si Christus ei sic responderet. Tu dixisti. O Christe Rex & Pontifex æterne bonam confessionem confessus es; iam venerat hora qua te aperte sub contestatione diuini nominis mundo palam proderes, quis esses, ut Iudæis & toti mundo omnem tollereres excusationem: ne quis postea dicere posset, se non audisse claram Christi confessionem, ut credere posset, esse ipsum Messiam. Quia ergo in hac quæstione vertebatur cardo salutis nostræ (hoc enim ab omnibus sciri & credi oportebat, qui salui esse vellent) confessus est se simul, licet cum manifesto vitæ suæ periculo, ob Romanorum & Iudæorum offensionem, & simul ipsum Pontificem pijsime in suo scelere instruxit, ut intra se respiciendo non iret sese perditum, sed miser ille & cæcus errare perrexit.

EGo vero credo mi Deus, credo te verum esse Messiam, qui venisti in hunc mundum, ut omnes saluos faceres, qui inuocant nomen sanctum tuum, Inuoco ego & agnosco te, mi Iesu, doce me ergo facere voluntatem tuam, & honorare superiores Ecclesiæ sanctæ tuæ & patrem tuum in cælis qui honorasti Pontificem in terris, iam suamet malitia exauthorandum, iniquum, & dycolum, ita ut ad petitionem eius responderes ei, quis esses, ut nos te cognosceremus filium Dei viuentis, & honorem patris tui æterni declarasti, ut nos doceres etiam cum vitæ periculo veritatem fidei non negare, sed defendere, cum ita ratio & necessitas iubet.

5. 98. *Veruntamen dico vobis à modo videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus cæli. v. 64.*

Pergit confirmare quod dixit, rum ut clarior esset confessio suæ diuinitatis, & plenior malorum ludicum instructio, his verbis: *Veruntamen dico vobis &c.* quasi diceret: Videor nunc vobis de filio Dei nil prorsus habere, qui hic sto ante vos humiliatus nimis vinctus catenis, ab omnibus derelictus, irrisus, contemptus, vilis, pauper & inops: nolite tamen aspicere præsentem statum meum, sed aspiciate futurum: veniet enim tempus quo rursum me videbitis, sed in maiestate, non ut modo in humilitate, sedentem à dextris Dei, id est, parem cum Deo gloriam habentem; venientem item in nubibus

nubibus cæli, iudicem omnis creaturæ, prout de me vaticinati sunt propheta vestri. Igitur vae vobis, ô Caipha, vae vobis ô Sacerdotes & Principes Iudæorum, qui vestrum modo iudicem iudicatis, quid erit vobis in die illa? utique ira & confusio. Credite filio Dei: desinite iudicare perverse, ut non iudicemini iuste: pœnitentiam agite in tempore, ut gratiam in futuro oblatam recipiatis: humiliamini sub potente manu Dei, ut exaltemini in die retributionis. Sed frustra hæc surdis & hominibus gravi corde.

O Mi Iesu credo te filium Dei, adoro & te venturum Iudicem in nubibus cæli; sis precor propitius mihi misero peccatori in die illa magna & amara valde, quando cæli movendi sunt & terra. Ecce proijcio me nunc ad pedes tuos cum publicano, peccatus meum tundens præ pœnitentia; confiteor nimia peccata mea, humiliatus, contribulatus. Da gratiam animæ humilianti te, ut in die illa tecum exaltari possit in cælis.

§. 99. *Tunc princeps Sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens. v. 65.*

Ad quid vestem lacerat Caiphas, cum sit prohibitum Pontifici scindere vestem Levit. 21? non caret magno mysterio ista insolens scissio. nimirum ut Pontifice vero, quem pontificatus Iudaicus præfiguraverat, iam præsentem, desinat, laceretur & pereat figura, sicut sole oriente nox & umbra fugatur. Vere implentur scripturæ. etsi Pontifex Mosaicus hac cæremonia responsionem Christi, tametsi verissimam & toti mundo adorandam, tanquam blasphemiam exaggerarit, & hanc illicitam sibi scissuram procuraverit; sed, ut solent impii, etiam nescientes cooperantes consilio Dei, & proinde concilium totum ad condemnandum Christum ille accendit, fictum & vanissimum religionis & gloriæ divinæ zelum prætendens.

Quid facis ô Caipha? agnosce te hominem & erubescere, vilis, qui tibi aliquid esse videris. Aspice, ut filius Dei ob peccata tua humiliatus est, ut gloria cæli, cuius celsitudo omnem vincit intellectum, tui causa contempta & in nihilum redacta est per te. Adverte, vindictæ cupide, inflexibilis, crudelis & impatiens terræ pulvis, ut dominus dominorum omnem hanc gravissimam afflictionem patientissime ferat. Certe in omni hac molestia & iniuria nec semel eum invenies frontem in rugas contrahere, vel os aperire ad maledicendum, aut manus ad vestem lacerandam, pro patris sui defensione, ad immanem illam tuam calumniam.

O Iesu dulcis, Domine Deus meus, vix ferre potest cor sincere te amans, quod ita te persequuntur, & despiciunt divinam majestatem tuam. & inhumaniter te tractant impii isti Caiphas & Sacerdotes credere nolentes verbis tuis verissimis. Ah! quis te rapacibus hisce lupis, & incredulis

H

tradi-